

Sygn. akt IV U 50/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

16 marca 2022 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Sławomir Górny

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Wawrzyniak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 marca 2022 roku w Sieradzu

odwołania S. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

z 12 stycznia 2022 r. Nr (...)

w sprawie S. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

o zwrot nienależnie pobranego świadczenia

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że S. S. nie ma obowiązku zwrotu dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego za listopad 2021 roku w kwocie 468,23 złotych.

Sygn. akt IV U 50/22

UZASADNIENIE

Decyzją z 12.01.2022r. (znak (...)), Oddział ZUS II Oddział w Ł. na podstawie ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U. z 2021r., poz. 291 ze zm.) oraz ustawy z 21.01.2021r. o kolejnym w 2021r. dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów (Dz.U. z 2021r., poz. 432) stwierdził, że S. S. pobrał nienależnie świadczenia za okres od 1.11.2021 - 30.11.2021 z tytułu dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego w kwocie 468,23zł.

Nie podzielając ww. decyzji S. S. złożył odwołanie. Wskazywał, że w listopadzie 2021r., otrzymał na konto bankowe emeryturę wraz z dodatkowym świadczeniem rocznym za 2021r. w kwocie 3.437,30zł. Dodatkowe świadczenie było przyznawane za 2021r., w którym na konto wnioskodawcy ani razu nie wpłynęła kwota 4001,11zł.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wnosił o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

S. S., ur. (...)

S. S. niczego przed ZUS nie zataił, ani nie wprowadził w błąd organu rentowego (**zeznania wnioskodawcy – na nagraniu CD – 00:02:01 – 00:05:14 k. 11/akta sprawy**).

Decyzją z 16.11.2021r. ZUS przyznał S. S. emeryturę z powszechnego wieku emerytalnego od 19.10.2021r. tj. od osiągnięcia wieku. Emerytura od 1.01.2022r. wyniosła 4.001,11zł. (**decyzja k. 5/akta ZUS**).

Decyzją z 5.01.2021r., ZUS ponownie ustalił S. S. wysokość dodatkowego miesięcznego świadczenia rocznego w kwocie 149,77zł. (**decyzja k. 8/akta ZUS**).

Decyzją z 12.01.2022r. Oddział ZUS stwierdził, że S. S. pobrał nienależnie świadczenia za okres od 1.11.2021 - 30.11.2021 z tytułu dodatkowego rocznego świadczenia miesięcznego w kwocie 468,23zł.; na podstawie przepisów ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS oraz ustawy z 21.01.2021r. o kolejnym w 2021r. dodatkowym rocznym świadczeniu miesięcznym dla emerytów i rencistów (**decyzja k. 10/akta ZUS**).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i w postępowaniu przez organem rentowym. Okoliczności związane z pobranym świadczeniem z tytułu dodatkowego świadczenia miesięcznego, Sąd ustalił w oparciu o zeznania wnioskodawcy, którym dał wiarę. Z zeznań tych wynika, że wypłata części świadczenia nastąpiła z przyczyn niezależnych od wnioskodawcy.

Sąd Okręgowy zważył:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 138 ust. 1 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. 2021.291 j.t ze zm.), osoba, która nienależnie pobrała świadczenia, jest obowiązana do ich zwrotu. Za nienależnie pobrane świadczenia w rozumieniu tego przepisu uważa się świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania.

Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą, nie można mówić o nienależnie pobranym świadczeniu, gdyż o tym decydujące znaczenie ma świadomość i zamiar ubezpieczonego, który pobrał świadczenie w złej wierze. Wypłacenie świadczenia w sposób, na który nie miała wpływu wina świadczeniobiorcy, nie uzasadnia powstania po stronie osoby ubezpieczonej obowiązku zwrotu nienależnie pobranego świadczenia (por. wyrok SA w Szczecinie z 12.04. 2018r., III AUa 369/17).

W ocenie sądu, S. S. nie ma obowiązku zwrotu pobranego świadczenia za listopad 2021r. w kwocie 468,23zł. Z materiału dowodowego jasno wynika, że wypłata części przysługującego świadczenia, nastąpiła po ponownym ustaleniu jego wysokości, z przyczyn niezależnych od odwołującego.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾§ 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że S. S. nie ma obowiązku zwrotu dodatkowego rocznego świadczenia miesięcznego za listopad 2021r. w kwocie 468,23zł.